

Traducere din limba spaniolă de Cătălina Constantinescu

Editura Paralela 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COPONS, JAUME

Din carte în carte / Jaume Copons & Liliana Fortuny ; trad. din lb. spaniolă de Cătălina Constantinescu. – Pitești : Paralela 45, 2024
ISBN 978-973-47-4067-3

I. Fortuny, Liliana

II. Constantinescu, Cătălina (trad.)

741.5

821.134.2

087.5

De llibre en llibre

Jaume Copons & Liliana Fortuny

First published in Catalan and Spanish by Combel Editorial, an imprint of

© 2016, Editorial Casals, SA

© 2016, Jaume Copons for the texts

© 2016, Liliana Fortuny for the illustrations

Copyright © Editura Paralela 45, 2024

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

1

UN MIC ACCIDENT ÎN PARC

UAHAHAHAHA!

Lite, ăla e băiatul
Familiei Pianola.
Pe zi ce trece e tot
mai rău, bietul de el.

Da, sărăcuțul! După
cum se vede, își petrece
toată ziua jucându-se
cu păpuși.

Ce trist!
La vârsta lui!

Mai erau două zile până la începerea noului an școlar și, cum era frumos afară, eu și monștrii ne-am hotărât să petrecem dimineața în parc. Dar, pentru a nu atrage atenția, ne-am ascuns în spatele unor tufe. Ideea era că, dacă se întâmpla să treacă cineva pe acolo, eu mă puteam preface că mă joc cu maimuțoi.

Era plăcut să stai în parc: aer curat, flori, copaci, păsărele. Astfel, o bună bucată de timp am citit *Tăurașul Ferdinand*, povestea unui taur de luptă care nu voia să intre în arenă. El prefera să miroasă florile. Monștrilor le-a plăcut povestea. Și mie la fel.

Să nu spuneți nimănui,
dar Ferdinand încă mai stă
acolo, sub stejar,
mirosind florile.

Ah, ador textul scris
de Munro Leaf,
dar și desenele lui
Robert Lawson.

Faptul că dictatori precum
Hitler și Franco au interzis
această carte spune tot.
Tiranilor le place să interzică
orice carte de valoare.

Așa stăteau lucrurile când am avut incidentul cu albina.
Și totul s-a încurcat mult mai mult decât aș fi gândit în acel moment.

În ciuda teoriei care spune că, dacă le lași în pace, albinele nu te înțepă, acea bestie rea și-a înfipt ditamai acul în domnul Condei. Și, ca și cum nu ar fi fost de ajuns, a trebuit să suportăm chicotelile stupide ale lui dr. Brutus și prostiile lui Somnorilă.

Aaaaah! M-ai înțepat!
Bestie ce ești!

Domnule Condei,
vă doare?

Vă simțiți
bine, domnule
Condei?

Uahahahaha! Doare,
Condei? Păi să vezi
peste un timp...

Dacă vă ustură,
să puneți noroi,
dle Condei!

Tu să taci, amărățule!
Dacă-l ustură,
să se scarpine!

S-a produs o situație cam tensionată, dar dl Condei ne-a dat o lecție de bun-simț.

Haideți, să mergem acasă!
Mâine este o nouă zi.
N-o să facem o dramă
din cauza înțepăturii
neînsemnate a unei albine...

Și nici nu o să ne lăsăm
provocați de un ciudat
ca dr. Brutus.

În drum spre casă, bunul-simț care îl caracteriza pe dl Condei a dispărut complet. S-a supărat teribil, din senin, și a început să spună lucruri foarte ciudate. Sigur că toți am presupus că erau cauzate de durerile date de înțepătură.

Dacă n-am fi mers în parc,
nu m-ar fi înțepat albina.
N-am înțeles de ce am ținut
moriș să mergem acolo!

Parcurile sunt dezgustătoare.
Sunt pline de insecte și de
gângăanii respingătoare.

Ce chestie urâtă,
dle Condei!

Uau, uau, uau!

Când am ajuns în camera mea, dl Condei s-a aruncat în pat și a adormit buștean. Mi s-a părut straniu, pentru că el era ultimul care se culca, mereu. Dar cel mai ciudat era faptul că și așa, dormind, nu a încetat să boscorodească și să se plângă.

Nu vreți să mai tăceți,
babuini înfiorători?
Chiar nu puteți închide gura
nici cinci minute?

Ce lume de coșmar!
Ce cameră groaznică!
Vreau să dorm!

Ooof,
e rău de tot!

Ziro, care avea o presimțire sumbră, mi-a cerut să mă duc la biblioteca municipală și să împrumut cartea *Meditații*, a lui Marcus Aurelius, o carte pe care dl Condei o recitea adesea. Am făcut ce mi-a cerut Ziro, după care m-am întors în cameră și am citit un fragment din carte, iar reacția dlui Condei a fost incredibilă.

Dacă un lucru îți pare greu de dobândit, nu te gândești că este și imposibil de realizat. Mai bine gândește-te că, dacă pentru alte ființe umane e un lucru obișnuit și posibil, și tu îl poți obține.

Vrei să taci, puștiule?
Chiar nu e nicio posibilitate ca un biet monstru decent să se odihnească puțin?
Ce prost-crescut!

Și voi, trântorilor, la ce vă uitați așa?

O asemenea reacție în fața lui Marcus Aurelius, care ne dă atâtea sfaturi bune... Mă aștept la ce e mai rău!

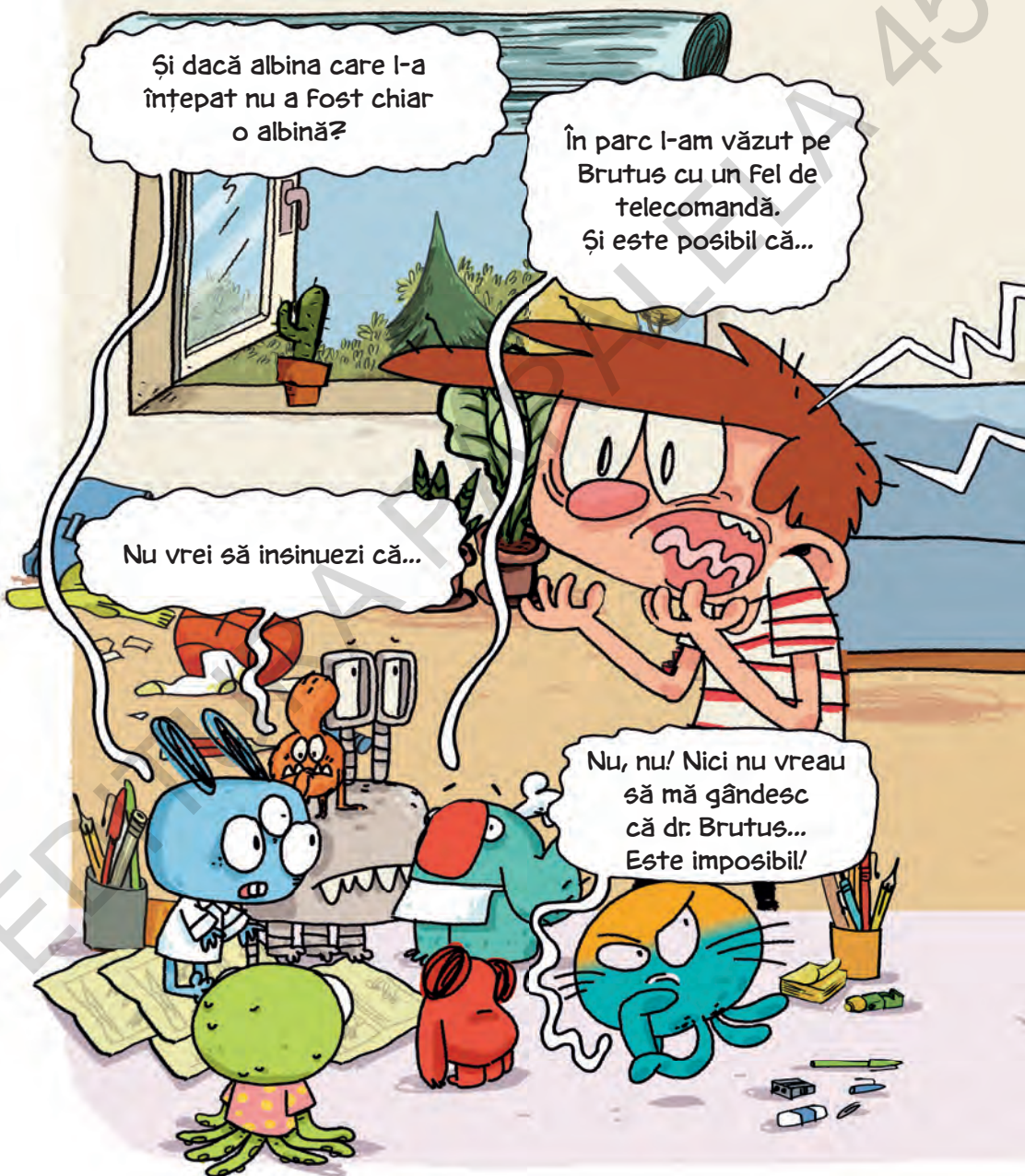
M-a speriat faptul că dl Condei, care niciodată nu refuza să citească un text bun, acum nu voia să citim una dintre cărțile lui preferate. Dar, ceea ce m-a lăsat perplex, practic fără cuvinte, a fost replica monștrilor.

Și dacă albina care l-a înțepat nu a fost chiar o albină?

În parc l-am văzut pe Brutus cu un fel de telecomandă. Și este posibil că...

Nu vrei să insinuezi că...

Nu, nu! Nici nu vreau să mă gândesc că dr. Brutus... Este imposibil!

Îmi spuneți și mie
despre ce vorbiți?

Îmi poate explica
cineva ce se întâmplă?

În timp ce îi explicați lui Gusti
ce se întâmplă, Hău și cu mine
mergem în parc să căutăm
corpul acelei albine.

Da, e mai bine să
facem o verificare.
Pentru orice
eventualitate...

Petice și Hău s-au întors în cameră atât de repede, că nimeni nu a avut timp să explice nimic. S-au prezentat cu corpul albinei sau ce-o fi fost acea gănganie, iar ceea ce au spus ne-a înfiorat pe toți. Chiar și pe mine... și n-aveam nicio idee despre ce vorbeau.

Confirm! Nu este o albină,
este un... un robot
blestemat! Este... este...

Este o albină
somnitrax!

Vaaaaai!!!

O albină somnitrax?
Îmi explică și mie cineva
ce se întâmplă?

Vreau o explicație
în acest moment!

Acum chiar că
vom avea probleme!

Chiar unele mari!